

Oproep van aartsbisschop Malkhaz Songulashvili

Humanitaire hulp aan Georgië

Lieve vrienden van Georgië

Mijn land is opnieuw binnengevallen door de Russen. Op het moment dat ik dit bericht schrijf worden dorpen en steden in centraal Georgië geplunderd door huurlingen; worden mensen gedood, meisjes en vrouwen verkracht. We voelen ons allemaal vernederd en kapot.

Door de oorlog in Georgië zitten duizenden mensen zonder onderdak, voedsel en medicijnen. Honderden mensen zijn gedood en duizenden gewond. Honderden vrouwen zijn verkracht en misbruikt...er wordt geschat dat er nu al honderdduizend ontheemden zijn in Georgië. Een humanitaire ramp is onafwendbaar. Er moet iets gedaan worden.

De Britse ambassadeur in Georgië heeft gesproken van een “op handen zijnde humanitaire ramp”. Als we daarbij weten dat de Georgische economie heel kwetsbaar is, dan kunnen we u vertellen dat de ambassadeur de situatie niet overdrijft. De komende winter zal voor veel mensen fataal worden.

De Betheli Humanitaire Vereniging van Georgië, die tien jaar geleden als liefdadigheidsfonds van de Evangelische Baptisten Kerk van Georgië werd opgericht, helpt mensen in nood. Het werd destijds opgericht met het oog op het werk van de kerk onder de Tsjetsjeense vluchtelingen en heeft zich toen ontwikkeld tot een goed georganiseerde, lokale organisatie die verschillende sociale project uitvoert, inclusief het verschaffen van onderdak voor ouderen, hulp aan daklozen en andere noodlijdenden, vluchtelingen, straatkinderen en alleenstaande moeders.

De Betheli Humanitaire Vereniging heeft vestigingen in alle delen van Georgië en is in staat om hulp te bieden aan allen die lijden onder de tragische gevolgen van deze oorlog.

De mensen van onze kerk zijn al intensief betrokken bij de hulpverlening. Het Betheli Center in Tbilisi heeft al onderdak gegeven aan kinderen en moeders uit de gebieden waar gevochten wordt. Personeel en vrijwilligers zijn betrokken bij de distributie van voedsel, medicijnen en water. Alle financiële middelen van de kerk zijn aangewend voor dit humanitaire werk. Zelfs het geld wat ingezameld werd voor de viering van het feest van de Verheerlijking van Christus, wat dit jaar op 19 augustus valt, wordt nu ingezet voor de ontheemden, de gewonden, de vluchtelingen en de krijgsgevangenen.

Wat is er nodig?

Er zijn drie niveaus van humanitaire hulp:

- a. Uiterst urgent: onderdak, voedsel, water, medicijnen.
- b. Erg urgent: medische en psychische hulp en therapie.
- c. Urgent: dekens, kleding en brandstof voor de winter.

Hoe kunt u helpen?

We hebben financiële hulp nodig, zodat we deze spullen kunnen kopen in Georgië, voor zover het daar beschikbaar is, of anders in het naburige Turkije, om zo maximaal gebruik te maken van de ontvangen financiën.

Hoe kunt u uw gift storten?

Het geld kan overgemaakt worden naar onze kerk via onze bankrekening in Duitsland:

Rekening nummer: 11474 47, op de Spar en Kreditbank EFG eG, Bad Homburg, Duitsland.

IBAN: DE 95 5009 2100 0001 1474 47

BIC: GENODE51BH2

Begunstigde:

Bond van EFG w/ Union of Georgia
Scheidemannstr. 14
89518 Heidenheim
Duitsland

(voor transfers in US-dollars kunen we u voorzien van aanvullende informatie)

Hoe weet u dat uw geld goed wordt besteed?

We hebben een heel goed team van mensen die al jaren ervaring hebben in het uitvoeren van humanitaire en sociale projecten. We hebben bovendien de Orde van St. Nino, die bestaat uit een team van artsen, verpleegkundigen en vrijwilligers die al vóór het uitbreken van deze oorlog de zorg hadden voor zo'n vierhonderd mensen.

De Betheli Humanitaire Vereniging garandeert de volledige aansprakelijkheid voor elke financiële bijdrage die gedaan wordt voor de hulp aan Georgië.

Bidt u alstublieft

Ik wil u ook graag vragen om met mij te bidden voor vrede in Georgië en voor verzoening tussen de strijdende partijen. Afgelopen maandag was de donkerste dag in mijn leven. Toen ik van alle kanten per telefoon en via internet tientallen berichten kreeg waar ik kapot van was, toen was ik even niet meer in staat om de kracht van het Evangelie te zien. Ik wist wel dat het er nog was maar ik zag het niet meer en kon het niet aan anderen doorgeven. Voor het eerst in mijn bediening lukte het mij niet om tegen de mensen te zeggen: "Wees niet bang".

In mijn geestelijke kwelling zag ik een visioen dat mij hielp om de vijand te vergeven en in mijn geest de aartsvijand van ons land te omarmen. Deze ervaring maakte hem vanzelfsprekend niet minder duivels, maar het bevrijdde mij van mijn woede en haat.

Wat ik hier zeg is misschien te emotioneel en te persoonlijk. Misschien moet ik het zo niet schrijven uit angst om hen, die aan mijn kant staan, niet te irriteren. Maar ik voelde dat ik oprecht moest zijn, ook al maakt oprechtheid kwetsbaar.

Tenslotte

Bijna tien jaar geleden zijn we begonnen de Tsjetsjeense vluchtelingen die naar Georgië moesten vluchten, te helpen na het uitbreken van de tweede Tsjetsjeense - Russische oorlog. En sinds die tijd dacht ik dat ik hun pijn begreep. Maar ik begin me nu te realiseren dat ik dat niet kon. Het is een enorm verschil als het je zelf overkomt. Ik begrijp hen nu beter.

Het voelt anders als je zoiets zelf meemaakt. Als je alles kwijt bent en nergens naar toe kunt... Als je de tanks je stad binnen denderen; de stad waar je als kind opgroeide... Ik begrijp nu de Tsjetsjenen maar ik bid dat u deze dingen nooit volledig zult begrijpen; wat het werkelijk betekent om dit te ondergaan. Ik bid dat u nooit de pijn, de machteloosheid en de hulpeloosheid zult ervaren tegenover zulke beestachtige machten.

Het belangrijkste wat ik uit de huidige vernederingen heb geleerd is dit: na kruisiging komt altijd, altijd, altijd de opstanding.

+ Aartsbisschop Malkhaz

11 augustus 2008